

Horoskopets progression

Af Helge Kruse (Fra Vidomsnettet)



Månen og ascendanten

Gennem de første fire år er ethvert barn under indflydelse af Månen, der påvirker hjernens vækst. I denne periode vil barnet hovedsageligt genspejle omgivelserne. Det ser man af barnets leg og hele dets adfærd. Det forsøger at efterligne forældrene og de hjemlige tilstande, som det integrerer i sig.

Fra det fjerde år til omkring det syvende, vil ascendanten gradvis påvirke barnet, og fra tiden omkring det syvende år vil de øvrige kosmiske indflydelser begynde at virke. Det vil sige, at horoskopet gradvis aktiveres i sin helhed. De vigtigste kræfter, der tiltrækkes, ligger i ascendanten, der altid udfoldes først, idet den repræsenterer hjernens type og betegner hjernens karakter. I forbindelse med ascendanten følger Månen, der er den særlige hersker over hjernecellerne, ligesom den særligt repræsenterer barnestadiet og hjemmet. Først derefter kommer planeterne og til slut Solen, der repræsenterer den åndelige energi, og det vil sige sjælen.

Gamle og unge sjæle

Der findes "gamle" sjæle, og der findes "unge" sjæle. Og det er som om den unge sjæl i sin bevidsthed kun søger at gribe et enkelt punkt i horoskopet, således at dens temperament og hele karakter i særlig grad bliver præget af dette punkt. Det er i en vis forstand en ensidig udvikling i modsætning til den gamle sjæl, der griber efter hele horoskopet og søger at omfatte hele cirklen – det vil sige at forsøge at forstå alt og ikke forblive ensidig. Af dette forhold vil man forstå, at grundhoroskopet i en vis udstrækning kan skifte karakter, uden dog at visse særligt markante træk forandres meget.

Når grundhoroskopet – det vil sige fødselshoroskopet eller *radix*, som det også

kaldes – er udarbejdet, har man i ét billede noget, der viser *hovedtendenserne* i karakter og livsudfoldelse, og disse hovedtendenser vil kun i yderst sjældne tilfælde blive væsentligt ændrede i livets løb. Men en ændring *kan* finde sted indenfor visse grænser. Det er denne kendsgerning, der har medført, at man søger at opstille horoskoper for senere tidspunkter i livet, for ud fra disse progressive horoskoper at se, hvordan udviklingen med stor sandsynlighed vil forløbe.

Karakter og skæbne

Når det må betragtes som en realitet, at karakter er lig med skæbne, kan man også forstå, at det progressive horoskop – og for den sags skyld altså også tendenserne i grundhoroskopet – nogle gange bliver fortolket forkert, nemlig når mennesket er i stand til at sætte sin vilje ind på en sådan måde, at visse særlige træk forandrer sig. Men af de to horoskoper – grundhoroskopet og det progressive horoskop – er der langt flere fejlfortolkninger i det sidste end i det første.

Det er en fast regel, at hvis der findes en særlig markant stilling i radix, så kan senere rettede aspekter – "direktionerne", som de kaldes – ikke i væsentlig grad ændre dette. Ændringer er kun krusninger på overfladen – noget mere eller mindre forbigående – muligvis de første varsler om senere virkelig indgribende ændringer. Men det er ikke ændringer, der i det aktuelle liv vil gå virkelig dybt – kun nuancer – men trods alt ændringer. Derfor kan der aldrig blive tale om fatalisme i astrologi. Der sker en udvikling, og selvom den er ganske langsom i de fleste tilfælde, eller – som det tit vil være tilfældet – først viser sig i en sen alder, så er der dog tale om ændringer.

Men i visse horoskoper kan der – i radix – være vist tendens til, at der i livets løb vil ske begivenheder af muligvis chokerende art – og er der disse tegn i radix, skal man uden tvivl lægge stor vægt på særlige træk i de progressive horoskoper, hvis disse træk på en eller anden måde ser ud til at have tilknytning til det specielle aspekt i radix, der viser hen til de ekstraordinære forhold.

Beregning af det progressive horoskop

Der findes forskellige metoder til beregning af de progressive horoskoper. Det mest anvendte er et horoskop, der beregnes ud fra princippet, at én dag er lig med ét år. Hvilket vil sige, at er man født for eksempel den 1. april 1965, og vil vide lidt om, hvordan det 30. år ser ud, så tæller man 30 dage frem fra 1. april 1965 og beregner et horoskop på denne dag – i øvrigt på samme måde, som man beregner radix. Altså med intervaller etc. Dette kort, der altså bærer datoen 30. april 1965, svarer til tiden fra 1. april 1995 til 31. marts 1996.

Men dette kort må imidlertid ikke betragtes for sig. Det skal opstilles sammen med radix. Gode aspekter i radix forbedres noget af tilsvarende gode aspekter i det progressive kort, men forværres ikke bemærkelsesværdigt af dårlige aspekter i det progressive kort. Omvendt gælder det, at dårlige aspekter i radix forværres en del af tilsvarende dårlige aspekter i det progressive kort, medens de ikke forbedres meget af gode aspekter i dette kort.

Men udregner man et progressivt horoskop efter denne metode, har man egentlig kun fået en retningsviser med hensyn til, om det er blevet lidt værre, eller lidt bedre, end de tendenser, der er vist i radix.

Man har nu fået et kort, der spænder over ét år, men man har intet fået med hensyn til bestemte udløsningstidspunkter. Det, der er vist som værre i det progressive kort, fortæller intet om, hvornår i årets løb denne forværring vil indtræde – og dertil kommer desuden, at visse aspekter – for eksempel Solens – kan være i virksomhed i over 3 år. Nemlig i ét år, hvor situationen vokser, ét år hvor den kulminerer, og endelig ét år hvor den aftager. Ret beset er der ikke vundet ret meget med denne metode.

Udviklingsniveau

Endnu et forhold må tages i betragtning, og det er spørgsmålet, om der er tale om et udviklet menneske, et gennemsnitsmenneske, eller et mindre udviklet menneske. Jo højere udviklet menneske det drejer sig om, jo større fejl vil der forekomme i det progressive horoskop, hvis man ikke forstår at vurdere situationen rigtigt, og det er bestemt ikke nogen let sag at se i radix, om det er en gammel sjæl eller en ung sjæl, man præsenteres for. Et "fint" kort – hvilket vil sige et radix, der viser harmoniske positioner med harmoniske aspekter – vil man ofte tage som udtryk for en "gammel" sjæl, eller et højt udviklet menneske – men nogle gange viser de mange trigoner blot et vist "held" eller en "hvileinkarnation", og en korrekt bedømmelse kræver mere end dette.

Man kan forsøge at nærme sig de mulige udløsningstidspunkter ved en særlig beregning. Man undersøger hver enkelt planets daglige bevægelse på beregningsdatoen og omsætter dens gradvise fremadskriden – eller retrograde bevægelse – i tid, og når på denne måde frem til tidspunktet, hvor en udløsning muligvis kan finde sted. Men om denne udløsning faktisk sker, er et stort spørgsmål. Menneskeheden kender endnu ikke alle de kosmiske indflydelseskilder, og ved heller ikke præcist, hvordan det enkelte menneske vil reagere, og man regner da også med en fejlmargen i disse prognoser på hele 25%.

I nyere tid har Troinski – en tysk fagastrolog – fundet frem til en supplerende metode, hvor man lægger Månens omløb til grund. Man udregner hvor mange måneomløb, der har fundet sted mellem fødselstidspunktet og den ønskede dato og bruger samme forhold som ved første metode, men i dette tilfælde med én dag lig med én måned. Og så får man et billede, der påstås at være langt mere præcist end den sekundære metode. Men også dette tertiærhoroskop må sammenholdes med radix.

Problemet med de progressive horoskoper er umådeligt kompliceret, og foruden de allerede nævnte forhold er det værd at nævne endnu ét, der i visse tilfælde kan spille ind. Det drejer sig om den alder, man søger at ridse et kosmisk billede op for, fordi der er forskel i bedømmelsen mellem et kort for et ungt menneske, et midaldrende menneske og et gammelt menneske. Man kalder disse aldre for menneskets tre cyklusser, og de kan tilknyttes måneomløbene i en menneskealder. Månen er tilknyttet alle psykiske forandringer, og den foretager i et fuldt menneskeliv tre fuldstændige omløb – hele horoskopet rundt.

Lunare cyklusser

Den første af disse lunare cyklusser – omkring 28 år – korresponderer særligt med det fysiske legeme. Menneskets opmærksomhed er jo også i de første år hovedsageligt rettet mod det fysiske legeme, og mod den materielle verden. Dette

omfatter spørgsmålene om lidenskab eller renhed, om bånd eller frihed – kort sagt om ubehag eller behag.

Den anden cyklus – op til det 56. år – korresponderer særligt med Månens psykiske indvirkning. Den psykiske natur ekspanderer – følelserne forfines og kontrolleres. Sjælen vokser i lyset, undtagen i de relativt få tilfælde, hvor mennesket vælger reversen.

Den tredje cyklus – altså frem til en alder af 84 og resten af livet, er derimod domineret af Solen. Månens rolle er delvis udspillet. Intuitionen vokser, kundskab opnås, og den åndelige side af livet får stadig større betydning. Det filosofiske sind udvikles.

Det er i overensstemmelse med de tolv 7-års perioder eller cyklusser, nemlig fire for legeme og handling, fire for sjæl og følelse og fire for ånd og erkendelse.

Skal man udarbejde et progressivt horoskop og give en seriøs tydning, skal man tage hensyn til disse forhold. Og så skal man huske tilknytningen til de tolv zodiakale tegns grupperinger med hensyn til, hvilke tegn, der særligt influerer på legeme og handling, hvilke der er rettet mod sjæl og følelse, og hvilke mod ånd og erkendelse. Legeme og handling er til en vis grad særligt knyttet til de kardinale tegn, mens sjæl og følelse er knyttet til de faste tegn. Ånd og erkendelse har relation til de bevægelige tegn. Det drejer sig om at kunne vurdere planetbesætningerne i disse grupper under hensyntagen til, hvilken alder det pågældende menneske har opnået for det respektive progressive horoskop. Den vurdering, man anlægger for tegnene for legeme og handling i det tyvende år, kan ikke være den samme i et tilfælde, hvor det gælder det 60. år. Det bør være indlysende. Der findes statistikker, der viser, at dette forhold er en realitet, og det skal der naturligvis tages hensyn til.

Transitter

Men problemerne er ikke hermed udtømt – der er nemlig noget, der hedder *transitter*. En transit er en planets passage hen over en radix-position – eller henover en position i et progressivt kort – eller et aspekt mellem den transiterende planet og positionerne i de to kort. Derfor undersøger man, om der finder passager sted af Solen, Månen og planeterne, og om en eller flere af de transiterende planeter aspekterer en eller anden position i enten radix eller i det progressive kort.

Har en transiterende planet enten konjunktion eller kraftige aspekter til positioner, kan det også medføre en udløsning. De transiterende planeter kan således vise tidspunkter, hvor skæbnen på en måde "slår til" – der "sker" noget – eller rettere der kan *muligvis* ske noget. Om det sker, og hvad det er, der sker, er en helt anden sag. Fejltydningerne er legio. Man må passe på ikke at forbyrde sig mod den faste regel, *at man aldrig må tyde i detaljer*. Man kan kun sige, at der er en *tendens* til, at noget vil ske – men ikke hvad det er, der skal ske, for det kan man intet vide om, eftersom man ikke kender alt det, der påvirker Jorden og mennesket.

Ved fødslen påvirker planeterne, Solen og Månen æteren med forskellige former for kosmiske vibrationer, og dermed på stoffet i det æteriske legeme, der omkranser den inkarnerende sjæl. Og de organer, der befinder sig i dette æteriske legeme, er knyttet til tilsvarende organer i det egentlige fysiske legeme, som vibrationerne påvirker.

Og hver dag, hver måned, hvert år, efter fødslen bliver disse natale centre uundgåeligt påvirket både af planeterne og luminariernes progressive bevægelser, og også – som nævnt – af de daglige transitter og aspekter over og til de positioner, der blev mærket ved fødslen. Men hvad er det, der bliver mærket?

Solen

Et barn fødes, og ved dets første åndedrag indledes en cyklus, der helt er barnets egen. Først vælder Solens kraft ned over det – "pranaen" – Solens "brød", kunne man sige. Men hvis Solen ved fødslen kaster sine stråler gennem et aspekt til en kraftfuld planet, så bliver denne prana kombineret med planetens indflydelse – for planeten udsender også sine stråler. Ved det første åndedrag er der også et "brød" fra Månen til barnet. Ind i hver eneste pore i huden, ind i hvert eneste atom i legemet er der en indtrængen af elektriske og magnetiske strømme. På hver eneste grad af zodiaken – efterhånden som disse grader stiger op over den østlige horisont gennem Jordens akseomdrejning – har alle stigende og faldende planetare og luminare cyklusser deres særlige virkninger.

Alt dette er radix – "roden" – og det er ud fra denne "rod", at det progressive horoskop opstår. Det progressive horoskop er ikke noget, der kan stå alene – for det er betinget af sin "rod" – af radix. Hovedtendensen kan blive nuanceret – men ikke bortelimeret. Man bør ikke grave i det ene progressive horoskop, men blot benytte sig af denne metode, når man føler, at det kan være en hjælp i en kritisk situation. Der er ingen grund til at forestille sig katastrofer, som sandsynligvis aldrig vil ske. Men hvorfor så beskæftige sig med disse progressive kort? Hvad vil man med dem?

Disse Sol-, Måne- og planetstrømme samt indflydelserne fra de skabende kræfter i zodiaken rammer mennesket, og de er alle, som de nu engang er. Hverken "gode" eller "dårlige". Gode og dårlige bliver de kun, når mennesket bruger dem. Det er som med elektricitet. Elektricitet er heller ikke hverken god eller dårlig. Den er der bare. God bliver den, når man bruger den til fornuftige formål. Dårlig bliver den, når man bruger den forkert eller begår fejl. Men det er mennesket selv, der afgør, om den skal bruges rigtigt eller forkert.

Og sådan er det også med de kosmiske strømme!

Tager mennesket ikke efter de advarsler, der præsenteres for det i radix, alvorligt – nytter alverdens progressive horoskoper intet.

Alt er nedlagt i radix – og det, der skal ske, det sker, for mennesket har arrangeret sig på denne måde, fordi det *måtte* gøre sådan på grund af karmiske forhold.